

Folketingets Finansudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2017-5674

Folketingets Finansudvalg har d. 21. november 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 78 (alm. del) til Økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Benny Engelbrecht (S).

Doknr.
504500

Dato
19-12-2017

Spørgsmål nr. 78:

”Vil ministeren i en tabel oplyse ændringen i hver enkelt kommunes samlede indtægter fra staten i mio. kr. i 2019 som følge af Regeringen, Radikale Venstre og Dansk Folkepartis aftale om at forenkle den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen, der indebærer en afskaffelse af statens refusion af kommunernes udgifter til aktivering i vejlednings-, opkvalificerings- og mentorforløb, så kommunerne i stedet kompenseres under ét via budgetgarantien for deres udgifter til beskæftigelsesindsatsen? Konsekvenserne ønskes oplyst før adfærd i kommunerne (dvs. med uændret omfang og sammensætning af aktiveringen i alle landets kommuner).”

Svar:

De skønnede kommunaløkonomiske konsekvenser af en forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen beregnes i denne besvarelse under forudsætning af uændret kommunal adfærd, dvs. uden ændring i sammensætningen af aktiveringstilbud i alle landets kommuner. De kommunaløkonomiske konsekvenser i denne besvarelse afspejler således ikke det forventede provenu på ca. 1 mia. kr., der følger af skønnede adfærdsændringer i kommunerne.

Regeringen vil som led i Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer forenkle den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen ved at afskaffe den statslige refusion, og dermed overlade finansieringsansvaret for driftsudgifter til aktivering fuldt ud til kommunerne. Kommunerne får i stedet dækket de udgifter, hvor der i dag ydes statslig refusion, via budgetgarantien i bloktilskuddet. Kommunerne kompenseres dermed samlet set fortsat for deres udgifter.

Da kommunerne i højere grad vil bære de direkte udgifter ved aktivering, forventes det, at kommunerne vil gøre mindre brug af udgiftstunge aktiveringsforløb, så som vejledning og opkvalificering. I stedet forventes det, at de vil gøre mere brug af virksomhedsrettede tilbud, der er mindre udgiftstunge og generelt har bedre effekter. Initiativet forventes at bidrage med ca. 1 mia. kr., hvoraf 870 mio. kr. er afsat fra 2019 og frem til finansieringen af aftalen.

I vedlagte tabel er beregnet de skønnede kommunaløkonomiske konsekvenser i 2019 under forudsætning af uændret kommunal adfærd. Som det fremgår forventes de enkelte kommuner dog at kunne påvirke sammensætningen og dermed konsekvensen for kommunen.

I tabellen er i kolonne 1 vist den enkelte kommunes skønnede merudgifter i 2019 ved en afskaffelse af den statslige refusion af kommunernes driftsudgifter til aktivering,

som opgjort af Beskæftigelsesministeriet. I kolonne 2 er med udgangspunkt i tilskuds- og udligningsmodellen for 2018 vist den enkelte kommunes merindtægt ved ændret tilskud og udligning, når kommunerne kompenseres via budgetgarantien i bloktilskuddet. I kolonne 3 er vist den samlede virkning for den enkelte kommune. Beløbene i kolonne 1-3 er vist i 1.000 kr. I kolonne 4 er vist den samlede virkning angivet i procent i forhold til den enkelte kommunes beskatningsgrundlag.

Det fremgår af tabellen, at for 94 af kommunerne er tab/gevinster opgjort til under 0,1 af beskatningsgrundlaget. Højeste tab er i to kommuner på henholdsvis 0,11 og 0,14 pct. af beskatningsgrundlaget. På regionsniveau er de kommunale tab/gevinster på 0,02 pct. af beskatningsgrundlaget og derunder. Samlet vurderes de byrdefordelmæssige forskydninger mellem kommunerne dermed at være forholdsvis begrænsede.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll-Bille

Bilag:

Tablet med beregning af kommunaløkonomiske konsekvenser af refusionsomlægningen.